

“สิ่งสำคัญในการสร้างบารมี”

คุณยายสอนว่า “ศูนย์พุทธจักรฯ เป็นสถานที่สะอาดบริสุทธิ์ เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นสถานที่สร้างบารมี เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ประพฤติพรหมจรรย์ ไม่ให้ใครมาเกี่ยวพาราสีในศูนย์ฯ ไม่ว่าจะใครก็ตาม จะเป็นคนงานหรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า จะมาเกี่ยวพาราสีในวัดไม่ได้ จะชอบกันก็ออกไปชอบกันข้างนอก จะมาทำเจ้าชู้ในวัดไม่ได้ เรื่องนี้ยายเกลียดมาก ยายเกลียดคนเจ้าชู้และเรื่องแบบนี้ ยายได้รบและปราบมาตั้งแต่สมัยยายทองสุก ลูกศิษย์ยายทองสุกคนไหนเจ้าชู้ ยาย(จันทร์) จะไปว่าเขาว่ามาปฏิบัติธรรมไม่ใช่ให้มาเจ้าชู้ ซึ่งลูกศิษย์ยายสุกก็จะโกรธ ไปฟ้องยายสุก ตั้งแต่สมัยบ้านธรรมประสิทธิ์ ยายก็ปราบไปหลายคนแล้ว”

“การสร้างบารมีของวัดเรา สร้างบารมี

เป็นหมู่เป็นคณะ ถ้าหากใครทำเรื่องชู้สาวนี้เกิดขึ้นเป็นตัวอย่าง ก็เรียกได้ว่า เป็นการทำลายส่วนรวม เป็นการทำลายวัดและทำลายศาสนา”(๒๒ ก.พ. ๒๕๒๔)

“การเตรียมงาน เตรียมความพร้อม”

วัดพระธรรมกาย มีการจัดงานบุญใหญ่ ด้วยความมีระบบระเบียบสวยงาม ทั้งนี้เพราะมีคุณยายได้วางแผนให้เป็นตัวอย่างยึดถือปฏิบัติ ดังคุณยายท่านกรุณาสั่งสอนครั้งหนึ่งว่า

“การเตรียมงานเวลามีงานบุญใหญ่ จะต้องเตรียมให้พร้อมก่อนที่แขกจะมา สมัยยายอยู่บ้านธรรมประสิทธิ์ ยายจะเตรียมทุกอย่างในบ้านให้เรียบเป็นระเบียบ และพร้อม

ทุกอย่างก่อนที่แขกคนแรกจะมาถึง แล้วยายจะนั่งรอแขกอย่างใจเย็น ไม่ต้องรีบร้อนเลย”

“สมัยที่ยายย้ายมาศูนย์ฯ บ้านก็กวาดยังไม่เสร็จ ภูก็ต้องรีบๆ ภู ยายต้องคอยรบให้เสร็จก่อนที่แขกจะมาถึงศูนย์ฯ ในวันอาทิตย์ต้นเดือน เพราะฉะนั้น การเตรียมงานต้องเตรียมให้พร้อมทุกอย่างก่อนที่แขกจะมาถึง ให้นั่งรอแขก ไม่ใช่จะต้องรีบร้อน และเตรียมตัวไม่พร้อมในขณะที่แขกมาถึง”

“พวกเราอายุยังน้อย ยังหนุ่มยังแน่นอยู่ มีแรงให้รับทำเสียแต่ยังมีแรง พออายุมากอย่างยายแล้วทำไมไหว จะได้ไม่เสียดาย ไม่เสียใจทีหลัง ต้องรีบโกยบุญในตอนนี้ ถ้าไม่ทำตอนนี้ก็ไม่ว่าจะไปทำเมื่อไร”

“ทุกอย่างตัดสินใจด้วยบุญ คนมีบุญมากก็จะต้องมาอยู่แนวหน้า คนมีบุญน้อยก็อยู่แนวหลัง เราอยากอยู่แนวหน้าหรือแนวหลัง”

“ยายไม่ชอบคนสกปรก เกลียดคนสกปรก ยายอธิษฐานจิตอยู่เสมอว่า ใครที่

สกปรก ไม่มีศีล ไม่มีสัตย์ ไม่มีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ให้ห่างไกลออกไปจากตัวของข้าพเจ้า รัศมีบุญของยายแผ่ไปไกลเท่าใด ก็ขอให้คนสกปรกพ้นออกไปจากรัศมีบุญของยาย”(๒๐ ก.พ. ๒๕๒๔)

“ยายจะเรียกบุญใหญ่ บุญละเอียดให้มาเป็นสมบัติ ให้เขากิน เขาใช้กัน เหนื่อยเท่าไรไม่ว่า ให้มีสมบัติเลี้ยงเขาให้อิ่ม ขอแต่อย่าทำเลอะเทอะสกปรก ยายไม่ชอบ ใครทำจะต้องถูกบ่น เรื่องความสะอาดนี้ยายต้องวางกฎเกณฑ์ เพราะเห็นตัวอย่างข้อเสียหายที่อื่นมามากแล้ว วัดของเราต้องแก้ไขกันให้เรียบร้อย ยายจะตามสมบัติมาให้”

“ยายไม่เคยกลัวเลยว่า จะขาดคนตั้งแต่สมัยอยู่บ้านหลังเล็กแล้วว่า ยายไม่ขาดคนเลย ยายไม่กลัวเลย ถ้ากลัวขาดคนจะทำงานใหญ่ไม่ได้ ที่ยายไม่กลัวขาดคนเพราะยายมีธรรมะ ยายเรียกบุญอธิษฐาน ให้มีข้าทาสบริวารหญิงชาย ไม่ให้ขาดแคลนเลย ยาย

เข้าที่นี้ถึงบุญแล้วอธิษฐาน” (๑๓ มี.ค. ๒๕๒๖)

“ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ”

“ตัวยาย กายหยาบนี้ช่วยอะไรใคร ไม่ได้หรอกนะ ที่ช่วยสร้างศูนย์ฯ ขึ้นมาได้ ต้องอาศัยธรรมกายในตัวยายเท่านั้น ตัวยาย ก็ช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยพระธรรมกายในตัวของยายช่วยยาย ธรรมกาย คือ กายของพระพุทธเจ้า แต่ยายยังไม่ใช่พระพุทธเจ้านะ” (๒๖ ก.พ. ๒๕๒๗)

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัมมขโย ได้กล่าวถึงคุณยายตอนหนึ่งว่า

“สมัยนั้นหลวงพ่อชวนยาย ไปตรวจดูศูนย์พุทธจักรฯ ดูได้รอบ สบายใจก็กลับ (วัดปากน้ำ) ไม่มียาย ไม่มีทางสำเร็จ ยายเป็นหลักเป็นประธานจริงๆ หลวงพ่อแควว

งานก่อสร้าง จะเอาอย่างไร แล้วบอกท่าน ยายพูดคำเดียว ‘ค่ะ’ นั่งเข้าที่เลย ทำวิชชาอย่างเดียวทำจนสร้างวัดสำเร็จ ยายรักสันโดษ ชอบหลับตา ท่านจะให้หลับตาอย่างเดียว เรื่องของยายงดงามตลอดทุกช่วงชีวิต” (ม.ค. ๒๕๔๓)

เรื่องการรักษากฎระเบียบวินัยนั้น คุณยายเป็นผู้เข้มงวดอย่างยิ่ง เพราะจะได้เป็นแบบอย่างที่จะทำให้ทำงานใหญ่ๆ ในอนาคตได้ ซึ่งคุณยายเล่าว่า

“ยายทำงานหนักมาตลอด ตั้งแต่เด็กจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ ยายอาศัยความอดทนทุกอย่างเรื่องทุกอย่าง แต่ละเรื่องยายรู้ทันหมด เรื่องไม่ดี ยายต้องนั่งเข้าที่แก้ไขแทบแยะ ยิ่งอายุมากก็เหนื่อยมาก ดีแต่ว่ายายเป็นคนแรก que คิดสร้างวัดตั้งแต่เริ่มต้น จึงต้องพยายามอดทนต่อสู้ทุกอย่างจนถึงบัดนี้ เพราะคิดว่าเราเริ่มไวแล้ว ต้องเอาให้ดี เอาให้ได้ตลอด ดินะที่ยังมีชีวิตอยู่ ถ้าไม่มียายอยู่